

התקבצו לה - דלי פי זיכה על תורה

ויעשו בני ישראל ככל וגו' כן
עשו כאלו ידוע שישראל נחלחו מלח שיהי' השכינה
קרובה בחוכם כמש"כ בס' תשא . היה עולה ע"ד
שנשגלו וזו השחללו לעשות הכל מש"ה פי' הכחשו
שק באשר צוה ה' בן עשו

המשך דבר אלהים

2 (1) זה הדבר אשר צוה
ה' העשו וירא אליכם כבוד ה' . זה הפסוק
אומר דרשוני שהרי כבר עשו מה שעליהם והצילו הכל
אל פני חבל מועד ומה להם לעשות עוד . ודרשו
חז"ל בת"כ אמר להם תמה לישאל אותו ית"ר
הענינו מלבס . והסיו כלבס ייראה חמת ובעבודה
חמת לשרת לפני המקום . כשם שהוא יחידי בעולם
דך תהא עבודתכם מיוחדת לפניו שגו' ומלחם . אח
ערלת לבבכם מפני מה כי אני ה' אלהיכם הוא אלהי
האלהים והדוני האדונים עשיתם כן וירא אליכם
כבוד ה' . זה הדרתו דריך עוד יותר ביחוד מגוף
המקרה . וגם מה שייך לכלל הנוקרה כי ה' אלהיכם
וגו' . והענין דכבר היה בימי משה כהות ישרה
שהיו להוטים אחר אלהי ה' אבל לא ע"י גבולים
שהגבילה חורה . וכאשר יזוהר באורך כפ' קרת שזה
היה עיקר המעשה של ר"ן אלהים שהיו לזיקים גמורים
והשאלו בנפשם שמה שמכרו עמם ליתיה ע"י
תשוקה קדושה זו להשיג אהבת ה' ע"י הקמחה ע"ג
שלא יהיה לרעון כפי דרך החורה שקל חסדן וכניו
יקשירו .

3 והנה כבר ידע מזה רבינו שמות' באלה
מתחלפות הלא שלל הגייע עדיין השטת להסתר . ע"כ
בנוה יום התרחות גלוי שכינה שלה היה הכלית
תשוקתם ודלתי' בשב"ש רבה ה' ע"פ משכני אריב"ל
להוסיס היו ישראל אחרי שכינה ע"ש בחוקך . הלא
שהנין נשח דכ"מ יס בלב כמה אלהים על מה שהגיע
הענין ע"י פריעי חופנים אלו . בה שח"ה להגיע אליו
אלה בעת שלמחו ע"י . בשביל זה אמר משה לישראל כי
לא כן הדבר . הלא אותו ית"ר הענינו מלבס שגם
זה התשוקה ע"ג שהיא להשיג אהבת ה' בקדושה
ונכ"מ אם היא לא בדרך שעלה על רעו ית' אינו
אלה דרך ית"ר להפשות ולהחמות דעת גדולי ישראל
בזו התשוקה . ואמר להם משה עמם לדבר וחסיו
כולכם ייראה חמת ובעמם חמת לשרת לפני המקום .
15 פי' אם שמינו דעתכם לדרך החורה חלבו הכל
בדרך אחד ובעמם חמת משח"כ להם נבקש אהבת ה'
שלא בדרך החורה . והאי' תורת כל ה' ידיו ויהיו
אנחות אנחות בעבודתם הוא נגד רעון ה' וכבודו
ית' . וזה שמסיים כשם שהוא יחידי בעולם כך רעונו
וכבודו שההא עבודתכם מיוחדת לפניו . והכניח

4 הח"כ יסוד לזה הדרתו מהא דמתיב כי ה' אלהיכם
וגו' וסיפיה דקרא אשר לא ישא פנים ולא יקה
שחד . וח"ה לפרש שחד מענין או דברים לפני הקב"ה
או אפי' הרכה מע"ע שזה אינו בכלל שחד דכל מה שביד
הסרס לעשות למוצו ה"ו מחויב וח"כ אינו שחד .
אלה ע"כ מתיירר נפש ודביקות נעלה בחוקך שנאמר
יקר בעיני ה' העושה לחסידיו . כמו שאמרנו בחגיגה
פ"ב על בן עזאי . ו"ו אם הוא שלל ע"פ החורה
אינו עולה לרעון כ"כ ויהי נעמם ע"י כמו שביארנו
10 כפ' קרת בענין רב"ן א"ש שהיו חסידים לפני ה' גם
אחר שנשרפו מ"ה כרי' לא נקו מעושה . וכזה שייך
לומר שלא יקה שוהה היינו שנתן נשפו על אהבת ה'
ועל כבודו ית' בחוסן שאינו מחויב בזה ואין לך
שוהה גדול מזה ובה משה רבינו בשעה המוכשרת לך
לבידו להרים ישרו אשר רק זה הדבר אשר זיה ה'
15 תפשו וירא אליכם כבוד ה' ולא ע"י דרכים אחרים
א"ש כפי רעיון לבנו . כ"ו ביארנו מאמר חז"ל בת"כ
על המקרה הנפלא הלו

המשך דבר אלהים

6 רק שבו עושה לש"ם ונדביקות באלהי ה"ו טוב .
ע"י קהיב ולא תמורו אחרי לבבכם . שלל תחשבו
מנות הדעות מה שחיו ע"פ החורה ולא בכלל בעמם
וע"י שים המקרה אלו ה' אלהיכם אשר הולחתי אהבת
מלחן מצרים להיות לכם לאלהים . דגמחן מצרים
שוד לא קבלו חורה ומעוה . ולא ידעו בחמת עה המס
כי אם חיה גדולי סדור שהיו מקובלים מתגברס יחמק
ועקב עמם א"ה חל כל החורה . אבל בדרך כלל
15 שמחכה חורה זו מדעת המון רבה ומי שהיה ובה ה'
והסן בעבודתו היה עורב ה' בדרך שרחה בשכלו
סוד ויפה . חבל מעשה שילחו ממזרים בחילי הפכה
חורה ומנות ודוקא מנות אלו ולא יותר . והנה החוס'
בב"ב דק ק"פ ז' בידיה בשם מדרש דהמקושש
15 א"ש"ש מתכוין שחילל שנת כדי שיהרג וידע הדוד
שע"פ שגנז עליהם מלא יכסו לחנך מכל מקוב
חיבין נמנות החורה . יש להתבונן מחין הוי"ו
חז"ל רח דרך ה"ס המעשה שגמסין לשם שמים .
לפי דבריו למדו ממתיבה פרשה ז"ית לחומה
15 פרשה על המקושש . דחזרו חס"כ בס ע"י הסו"ס .
שחין לשים לסור חמר מנות חדשות ועשעת עבירה
לשמה פ"ו . דלמ"ג דלי' גמיר דף כ"ג ז' גדולה
עבירה לשמה כמנהג שלל לשמה . מל"ה זה אינו אלה
שגלה שעה לידו שמוכרת לעשות עבירה לש"ם . כהא
15 צדחטר ויהודה שלל היה לה עמם אהבת . או מעשה
דעל . חבל להמליח נפשו לכן לעשות עבירה לש"ם
חין זה דרך הישר שיזרו לו האדם . וע"י נאמר ולא
החורו אחרי לבבכם כמו שביארנו . ובפרשת קרת
יבואר עוד פס"ה נפשו מעשה דקרת אמרי פרשת
ז"ית שבו נכסלו ר"ן א"ש גדולי ישראל . עברו עלה
ועששו כאשר יבואר (ה) :

7 (טו) אמר החבר .
כן הואו פי הדברים המקובלים לקבלת הרשמים האלוהיים אתם
בתחום ידיעת האדם , ואי אפשר לו לאדם לשער בניתם ואיכותם , ולו
בם ידע מהותם לא היה יודע ומציגם ומקומותם והרפיהם ואת דרך
הכנתם . - לכול זה יש צורך בידיעה אלוהית , המציעה , שלמה ומבארת
תקלית באור , מאת האלוה עצמו . והנה מי שחזיצעו ידועה זו והוא מקרב
5 על פיה בלב שלם את מצות האלהים לכול פרטיה ותנאיה - הוא המצמיץ .
אף מי שמשפדל להכין דברים לקראת קבלת הרשמים האלוהיים
בתחומת אגוש בלבד , על דרך הקשש והשקרה , או לפי מה שיימצא
בספרי האצטוננינים , על דרך הודדת הפחות הרחוקים או על ידי
10 עשית השלקמאות - הוא הכופר . אדם פנה מקריב קרבות ומקטיר קטרה
על פי הקשש וסקרה ואינו יודע מהות הדברים הדרושים לקב וכמותם ,
א"ף יש לעבד עבודה זו ובציאה מקום ובציאה זמן , ומי ראוי לה , ומה
תנאיה , ועוד פרטים רבים שמתארם יצרך מאדי .
15 משל למה הדבר דומה? לסכל שתדור לתוף אוצר התרומות של רופא
הדדע לבל בתרופותיו המועילות , בשעה שהרופא איננו שם , ובקראתו
אנשים רבים צובאים על האוצר שהוא מתוף בשעת רפאות לנפשים ,
התחיל מוציא אליהם תרופות מתוף הפלים אשר שם , בלי כל ידיעה
בטיב התרופות ובכמות מנה ומנה הראויה לאיש ואיש , - תמצא זה ממת
אנשים באותן התרופות שכלו להועילם ; ואם במקרה יפיק אחד האנשים
20 תועלת בתרופה שהוצאה מאחד הפלים הים , ימשכו כל העומדים שם
לתרופה ההיא , באקרבם כי היא היא הנושאת בקרבה רפאות לקלם ; עד
שיראו כי הוחלתם נכזבה , או שיימצאו אחר כך תועלת מקרית בתרופה
אחרת ומשכו אתריה ; ולא ידעו כי המועיל מצד עצמו לא היה כי אם
25 בתחמתו של אותו רופא שהכין את התרופה והוא לכל חולת בפינה
הראויה לו , אף ציה לכל חולת פי יתאים לתרופה הנתנת לו מנות מאכל
95 ופסקה , פעלות התועלות , מנוחה , שעות שנה ויקציה , שאיפת ארי ,
שכיבה וכדומה .

כ"ו יס' אלהים

המשך דבר אלהים

8 (א) אמר החבר :
החסיד הוא האיש המפקד על מדינתו , הנותן לכל יושביה את לחם
הקום ומספק להם כל צרכם במדה וכוונה , והוא נוהג בכלם בצדק , לא
יעשק איש מהם ולא ימן לאיש יותר ממנו הראויה לו . - פי על בן הוא
מוציא את כלם , בשעה שהוא צריך להם , נשמעים לו , ממהרים להענות
לקריאתו , עושים בכל אשר יצונו ונוהרים מפל אשר יאסר עליהם .
(ב) אמר הכורתי :
לקסיד שאלתיך , לא למושל .
כ"ז יס' אלהים

